

[Aksel Larsen.]

havn, maatte man ikke skifte Mening. Nu har vi faaet at vide, at i alt Fald det ærede Medlem Hr. Rager har Lov til det.

Parentesen er hermed sluttet, men jeg vil sige, jeg kan ikke indse, at der findes nogen egentlig saglig eller forsvarlig Begrundelse for at vedtage en Lov som den af Indenrigsministeren her foreslaaede. Jeg kan ikke indse, at der er Grund til i dette Tilfælde at være Flertallet i Københavns Borgerrepræsentation følgagtig. Det er meget muligt, at man har Ret, naar man nu docerer, at siden, jeg tror det var 1910, har Københavns Kommune været forfordelt, uretfærdigt behandlet i Forhold til Landets øvrige Kommuner. Det skal jeg lade staa hen; det har ikke saa stor Betydning for mig; hvis denne Uret imod Københavns Kommune havde været saa stor, tror jeg nemlig, at de 10 Aar, hvori Socialdemokratiet har haft Regeringsmagten i dette Land, havde været tilstrækkelige til, at man kunde have ændret den paagældende Lovbestemmelse. Det har man ikke gjort, det har man ikke interesseret sig for, og saa kommer man nu pludselig og siger: her opdager vi noget, som vi overhovedet ikke har anet; at man har været uretfærdig over for København, det maa sporenstregs ændres! Nej, det ser ikke godt ud, at man skal komme hæsblesende paa en saadan Maade og foretage en saadan Foranstaltning.

Hertil kommer noget andet. Der er et Forhold, hvor der begaaes en meget større Uret, ikke alene imod Københavns Kommune, men ogsaa mod andre Kommuner i dette Land, nemlig i hele den kommunale Skattelovgivning. Nu være det langt fra mig at rulle dette Spørgsmaal op i hele dets Bredde, selv om Forholdene kunde friste dertil, men jeg vil sige, den kommunale Skattelov er behæftet med store Mangler, som bevirker, at man i hvert Fald i de socialdemokratisk styrede Kommuner med Henviisning til denne kommunale Skattelov siger: Selv om vi gerne vilde udskrive flere direkte Skatter, kan vi ikke gøre det, og vi maa derfor tage en væsentlig Part af vore Indtægter gennem indirekte Skatter. Mit Parti har i Københavns Borgerrepræsentation stillet Forslag om, at Borgerrepræsentationen skulde henvende sig til Regeringen og Lovgivningsmyndigheden for at faa ændret den kommunale Skattelov. Dette blev forkastet; det kunde man ikke slutte sig til; man ønskede ikke at henvende sig til Lovgivningsmagten for at faa en langt større Uret end den, der her er Tale om, hævet. Under disse Omstændigheder, siger

jeg da, har man ikke Berettigelse til at komme og forlange, at man skal stemme for et Lovforslag som det af Indenrigsministeren her foreslaaede.

Saa er der noget andet. Der er det, at uanset hvad man beslutter her, forstaar jeg paa Dagspressens mere eller mindre forblommede Artikler, at det er Hensigten fra Magistratens og Budgetudvalgets Side i Københavns Kommune at gennemføre en meget skrap Forhøjelse af de indirekte Skatter. Dér er man jo i den heldige Situation, at man ikke skal have nogen Tilladelse af den højtærede Indenrigsminister eller af Rigsdagen. Jeg ønsker at drage dette frem ved denne Lejlighed. Jeg ønsker at sige, at det er ganske ublufærdigt, at man i Københavns Kommune og i dette Land, hvor de indirekte Skatter saa sandt for Dyden er høje nok i Forvejen, vil forhøje de indirekte Skatter, samtidig med at man altsaa beder Regering og Rigsdag om Tilladelse til at udskrive en større direkte Ekstraskat. Hvis man faar denne Tilladelse — og det forudser jeg —, kunde man da i det mindste nøjes med den direkte Skat; saa behøvede man ikke at forhøje Gaspriser og Elektricitetspriser og den Slags i Københavns Kommune. Jeg forstaar imidlertid, at dette er de vise Kommunalrådes Hensigt; det gælder om at skaane Velhaverne saa meget som muligt og lægge saa store Byrder som muligt paa den fattige Befolkning i København, og det ønsker jeg at protestere imod. Jeg er af den Opfattelse, at dette Regnskabsaar gik nok paa en eller anden Maade. Jeg tror, som adskillige andre ogsaa tror, at Reserverne i Københavns Kommune nu ikke er saa smaa, saa man ikke alene ved at støtte sig til dem skulde kunne komme over disse Vanskeligheder.

Jeg mener i øvrigt principielt, at saaledes som Forholdene ligger, vil vi foretrække, at man tager et Skattevalg, fremfor at man efter en Vedtagelse i Borgerrepræsentationen nu lader Rigsdagen give det samme Flertal i Borgerrepræsentationen Tilladelse til at administrere saaledes, som de altsaa har tænkt sig.

Jeg vil i øvrigt ogsaa berøre Spørgsmaalet om Luftværnsudgifter. For nogle Maaneder siden blev jeg indkaldt til et Møde paa Københavns Raadhus. Det var arrangeret af det, man kalder de 3 Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte, og de 3 Kommuners Borgmestre, respektive Københavns Overborgmester, præsiderede ved Mødet. Samtlige Rigsdagsmænd, der var valgt i de 3 Kommuner, var indbudt til Mødet, og de fleste